

til dem som til de indenlandske Selskaber, saa de paa en vis Maade kunne siges at blive begunstigede. Imidlertid bør det ventes, at naar Publikum først forstaar, under hvilken Kontrol de danske Selskaber fremtidig ere, og at de udenlandske Selskaber ikke kunne være undergivne en saadan, vil det ogsaa forstaa at se med stor Kritik eller maaske Mistillid til de udenlandske Selskaber og at henvende sig til de danske. Der er forlangt af de udenlandske Selskaber, at de skulle stille en Garantifond paa 100,000 Kr., og naturligvis er jeg enig med det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds i, at indtræffer der en Kalamitet, gaar et stort udenlandsk Selskab fallit, som har arbejdet længe her i Landet, saa ere de 100,000 Kr. ikke tilstrækkelige til at dække de i Danmark forsikrede Medlemmers Krav. Men en Del betyder det dog, at en saadan Kapital er og skal være til Stede her i Landet til fortrinsvis Dækning for de danske livsforsikrede. Endvidere mener jeg ogsaa, at Fordringen om, at en saadan Kapital skal stilles, vil bevirke, at et udenlandsk Selskab ikke giver sig til arbejde her i Landet, uden at det virkelig er dets Tanke at ville indarbejde sig, og uden at det tror sig konkurrencedygtigt med de danske Selskaber. Det bliver ikke saadan, at ethvert udenlandsk Selskab, der kan faa en Agent til at reklamere for sig og tegne nogle Forretninger her, slutter disse Forretninger. Intet fremmed Selskab vil stille denne Kapital af 100,000 Kr., uden at det dog til en vis Grad er vel funderet, og uden at det virkelig er dets Villie og Agt at drive blivende Forretning her i Landet, og vi slippe for spredte Forsøg fra alle Slags udenlandske Selskaber. — Med Hensyn til Lønningen for Forsikringsraadets Formand mente det ærede Medlem, at den i det andet Ting fastsatte var nødvendig for at faa en virkelig forsikringskyndig Mand til Formand af Hensyn til de Gager, som en saadan Mand vilde kunne faa ved et privat Selskab. Det er muligt, at man maa gaa noget højere op end for de Embeder, som denne Stilling ellers nærmest maa sidestilles med. Men jeg frygter noget for, at naar man her opretter et Embede med en Gage paa 8—10,000 Kr., vil man, naar Spørgsmaalet bliver om andre nyoprettede Embeder eller om Regulering af nuværende Embedslønninger, henpege paa den Lønning, som her er foreslaet, og at det vil kunne medføre Konsekvenser. Med Hensyn til de smaa Selskaber udkastede det ærede Medlem den Tanke, at naar de

arbejdede over hele Landet, skulde de have Koncession. Dette vil naturligvis kunne blive Genstand for Overvejelse. Paa Forhaand skal jeg sige, at Lovforslaget mangler en Bestemmelse knyttet til den Anmeldelsespligt, som i Landstinget er paalagt smaa Selskaber, nemlig en Straffebestemmelse for Undladelse af Anmeldelse.

For øvrigt gik jo de faldne Udtalelser saavel om Lovforslaget i dets Helhed og det Princip, hvorpaa det er bygget, som ogsaa om de allerfleste af de fremdragne Enkeltheder ud paa Tilslutning til Lovforslaget. Jeg takker atter for denne Tilslutning og udtaler Haabet om, at det inden længe maa lykkes os at komme til en Lovordning om dette Forhold.

Meyer: Det kunde næsten synes Synd at forlænge denne Debat, da Medlemmernes Antal ikke er saa stort, at Opmærksomheden i særlig Grad kan blive henledet paa, hvad Talerne have at sige, og dernæst ogsaa, fordi der er saa stor Enighed med Hensyn til Hovedprincipperne i det foreliggende Forslag, at man strengt taget ikke behøver at dvæle videre derved. Naar jeg har ønsket at sige nogle faa Ord, er det for at blande en Smule Malurt i denne Enighed, forhaabentlig dog ikke mere, end at jeg kan faa Absolution derfor. Jeg sigter her særlig til § 7, der allerede er omtalt, baade af det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) og den højtærede Minister. Det bestemmes der, at gensidige Selskaber ikke maa begynde deres Virksomhed, forinden de paa saadanne Vilkaar, som Indenrigsministeren fastsætter, have deponeret 50,000 Kr. i nærmere bestemte Værdipapirer. Det ærede Medlem for Æbeltoft siger, at saadanne Selskaber, der ville virke over hele Landet, maa vel kunne stille en saadan Sikkerhed. Jeg vil dertil svare, at det er en gammel Erfaring, og der er et Par Verslinier, der gaa i samme Retning, at meget stort, der er blevet til, er begyndt i det smaa af de smaa. Mange store Op-gaver have fra først af haft en ringe Begyndelse, faa Medlemmer have samlet sig om en eller anden Tanke og have ved deres Ihærdighed og Sammenhold ført den vidt frem. Det vilde være urimeligt at forhindre Folk, der ville rejse en i og for sig sund Sag, men kun have smaa Midler, fra at gøre dette, naar der er Haab om, at Sagen vil faa et stort Omfang. Det forekommer mig, at man i § 7 alt for meget favoriserer de kapitalstærke Selskaber, medens man derved let kan komme